

172, stk. 2, ikke fraviges til skade for passageren.

Udvalget har overvejet, hvorvidt denne tilbageholdsret også burde udvides til at omfatte krav som følge af erstatningspådragende handlinger fra passagerens side.

Udvalget har dog fundet, at en sådan udvidelse, som ikke ville være i overensstemmelse med gældende retsprincipper inden for erstatningsretten, kunne indebære så store muligheder for eventuelt misbrug overfor passageren, at man ikke har kunnet gå ind for et sådant forslag.

Til § 184.

Stk. 1 erstatter den gældende § 176, stk. 2, der fastsætter, at aftalen ophører at gælde, såfremt skibet går tabt eller bliver erklæret uistandsætteligt, forinden rejsen er begyndt. Efter den nu foreslåede formulering forudsættes det, at der er tale om et bestemt skib i fragtaftalen, i så fald bortfalder bortfragterens pligt til at udføre befordringen, om dette går tabt eller bliver erklæret uistandsætteligt, forinden rejsen er begyndt. For godsbefordringens vedkommende findes i § 128 en ganske lignende bestemmelse, der foreslås ændret tilsvarende. Ved anvendelse af nærværende bestemmelse må det erindres, at den, jfr. lovudkastets § 172, ikke vil komme til anvendelse, såfremt andet udtrykkeligt er aftalt eller må anses for indeholdt i aftalen eller følger af sædvane. Er der derfor tale om befordring med et rute-skib, må det antages, at bortfragteren, hvis det skib, der oprindeligt var bestemt til befordringen, går tabt, kan eller endog i visse tilfælde skal lade befordringen finde sted med andet skib.

Stk. 2 svarer til den gældende § 176, stk. 1, der ligeledes har en parallelbestemmelse for godsbefordringens vedkommende i den gældende § 126, idet det dog i modsætning til sidstnævnte bestemmelse ikke er en forudsætning for hævedgangen, at der foreligger de i denne bestemmelse angivne særlige omstændigheder. For personbefordringens vedkommende har man fundet, at en væsentlig forsinkelse fra det aftalte afgangssted er af en sådan betydning, at dette alene må give passageren ret til at hæve.

Denne bestemmelse kan, jfr. lovudkastets § 172, stk. 2, ikke fraviges til skade for passageren.

Til § 185.

Stk. 1. Denne bestemmelse erstatter den gældende § 177, der fastsætter passagerens rettigheder i tilfælde af, at skibet, efter at rejsen er begyndt, bliver opholdt af en eller anden grund eller går tabt eller bliver kondemneret.

Såfremt der alene er tale om et ophold af kortere varighed, må passageren normalt finde sig i at vente, til skibet på ny er sejlklart. Bliver opholdt derimod af så lang varighed, at det ikke med rimelighed kan forlanges, at passageren skal vente, eller går skibet tabt eller bliver det kondemneret, har bortfragteren pligt til at sørge for, at passageren og hans rejsegods bliver befordret videre til bestemmelsesstedet på passende måde og betale de dermed forbundne omkostninger. I modsætning til den gældende bestemmelse er det efter lovudkastet ikke en betingelse for viderebefordringspligten, at det kan ske uden urimelige omkostninger for bortfragteren; ordene „på passende måde“ må dog indebære visse begrænsninger i de krav, en passager vil kunne stille til en bortfragter med hensyn til måden, hvorpå viderebefordringen sker. Der kan her f. eks. være forskel på bortfragterens forpligtelse overfor en passager, der har løst 1. classesbillet, og en, der har løst 3. classesbillet. Opfylder bortfragteren denne pligt, har han krav på fuld betaling efter aftalen, men ikke mere.

Om beregning af afstandsfragt, når kun en del af rejsen udføres, kan henvises til lovudkastets § 188, stk. 1.

Stk. 2. Denne bestemmelse erstatter den gældende § 179, idet man dog mere udførligt her har angivet bortfragterens forpligtelser. Om forståelsen af ordet „passende“ kan henvises til bemærkningerne ovenfor ad stk. 1.

Denne bestemmelse kan ikke fraviges til skade for passageren, jfr. lovudkastets § 172, stk. 2.

Til § 186.

Denne bestemmelse svarer til den gældende § 180 som behandler passagerens kontraktbrud. Bortfragteren har ret til det aftalte vederlag, medmindre passageren er død, hindret ved sygdom eller anden gyldig grund. I den gældende bestemmelse hedder det her „andet lovligt forfald“. Når man har ændret terminologien, skyldes dette ikke